

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj IV.

V sredo 10. Rožniga cveta 1846.

List 23.

Rokovica.

(Povest iz nemškiga).

Na mostožu levnaka
Prepir zverinski čaka,
Francisk vladár;
Krog njega mogočniki trona,
Visoko na stolih balkona
Gospá krasán kolobár.

Ko kralj z desnico migne,
Zatis levnaka se dvigne,
Počasno koráka na plan
León strašán.
V okrogu se
Ozrè,
Zeháje grivo
Potrese sivo,
Ter ude stegne,
Na tla se vlegne.

In kralj na novo posegne;
Zdaj naglo odprè
Se drugi zatis.
Von pridre
Skakáje smelo,
Serditi ris.
Ko v leva oberne okó,
Zarjôve zlo,
Rep zviije na moč
V ostuden obroč
In prostrè žrelo.
Gre plašnih nog
Leónu v okrog,
Togotno smerčaje;
Potém godernjaje
Na stran se vlegne.

In kralj na novo posegne,
Zdaj treši na dvoje odpert zaslôn
Dva leoparda na enkrat von,
Razkačena v risa obá
Zavihrata ta,
Ris prime jih strašne oblasti.
Zdaj dvigne león kraljev svoj kip —
Vse vtihne na hip.
Okoli na dvor,
Hrepeneče mor,
Se vležejo grozne pošasti.

Od zgorej iz lepih ročic,
Med leva in risa vstric,
Ferkljá rokovičica zdaj
Balkonu čez kraj.

In k vitez' Deloržu posmehoma se
Kunigunda oberne rekoč:
„Do mene če toliko vneti ste,
Kot zmir se rotite na moč,
Prinêsite, daj, rokovico mi gor!“

In vitez na strašen dvor
Medi divjake hipoma švigne
Brez mud in straha,
In rokovico iz praha
V sredi zverin prederzno dvigne.

Stermenja in groze zavzeto plašno
Vse gleda junaka prederznenje strašno,
In on rah rokovico prinese nazaj.
Pohvale in slave vse vredniga ceni;
S pogledam zaljubljenim zdaj —
Ki priča mu sreče odperti raj —
Nasprot Kunigunda se peni.
V obraz rokovico ji on zaderví:
„Plačila, gospina, kar treba mi ni!“
In dalej se za-njo ne meni.

J. Koseski.

Pomoček zoper kanj na vinu.

Znano je, de per naših vinih, če je le kolikaj prazniga v sodu, se naredí pod vého mrénica, ki se kanj imenuje. De taka plesnoba vino nekoliko popači, je vsakimu vinárju znano. Torej že od nekđaj zoper to reč pripravniga pomočka íšejo. Naj bližnjiši pomoček je, sode zmirej dolivati. To bi se pak moglo skorej dan na dan zgoditi, kar se vender mnogim vinárjem težavno zdi. Dober pomoček je tudi, z vého sod takó dobro zamašiti, de nič zraka ali lufta do vina ne pride. Nekteri timu tudi takó pomagajo, de imajo sode od zunaj z oljnato farbo pofarbane, de bi vino skozi doge ne hlapélo in se torej v sodu prazin prostor ne delal.

Z vsim tim se pa vender kanj do dobriega ne da ubraniti. Toliko ljubši mora tedaj slednjimu